

Opinnäytetyö (AMK)

Esittävä taide

Sirkus

2017

Myrsky Rönkä

IRON HORSE SHOW

– pyörästä esitykseksi

OPINNÄYTETYÖ (AMK) | TIIVISTELMÄ

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU

Esittävä taide | Sirkus

Huhtikuu 2017 | Sivumäärä

Myrsky Rönkä

IRON HORSE SHOW – PYÖRÄSTÄ ESITYKSEKSI

Kuvaan ja analysoin tutkielmassani taiteellisen opinnäytetyön Iron Horse Show'n taiteellisia tavoitteita, esitysmateriaalin luomista sekä esityksen saattamista ideasta valmiiksi teokseksi. Tarkoituksena on luoda teos, jossa esiintyjät ovat keskiössä, ja joka näyttäisi siltä, miltä perinteinen sirkus näyttäisi jos se keksittäisiin tänä päivänä. Siksi esityksen lähtökohtana toimii perinteisestä sirkuksesta tuttu ympyrän muotoinen maneesi.

Lähdemateriaaleina teoksessa ovat kirjoitukset rockin historiasta, tekstit ympyrän muodosta ja sen syvemmästä merkityksestä sekä Easy Rider – matkalla elokuva. Nämä ovat valikoituneet lähteisiksi, koska niillä on jotain yhteistä perinteisen sirkuksen sekä toistensa kanssa.. Lisäksi materiaalia ja innoitusta erilaisiin sirkusteknisiin suorituksiin on etsitty instagram applikaation kautta.

Olen pyrkinyt tutkielmassani oman taiteellisen opinnäytetyöni objektiiviseen tarkasteluun. Lisäksi apuna on ollut kamera, jonka avulla on harjoituksiin saatu mukaan lähes ulkopuolinen silmäpari. Tutkielmani tavoitteena on auttaa minua muokkaamaan taiteellisesta opinnäytetyöstäni speaktaakkelin omainen nykysirkusteos, joka sopii kadulla esitettäväksi. Lopuksi pohdin tavoitteideni onnistumista ja käännän hetkeksi katseeni esityksen tulevaisuuteen.

Ympyrä ja kehä ovat ikaikaisia muotoja ja kehään astuessaan tulee paljastaneeksi itsensä. Se on kuitenkin palkitsevaa, sillä ympyrä esityksen muotona on läsnä kaikkialla ja se voi rakentua mihin tahansa. Avattua itsesi, koko maailma on sinun leikkikenttä.

ASIASANAT:

Sirkus, Rock, Polkupyörä, Esitys, Ympyrä

BACHELOR'S / MASTER'S THESIS THESIS | ABSTRACT

TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Degree programme

Completion year of the thesis | Total number of pages

Author(s)

IRON HORSE SHOW – FROM BIKE TO A PERFORMANCE

In my thesis I describe and analyze my artistic goals and ways to create new material while building a new circus act called Iron Horse Show. There are two performers in the spotlight trying to answer the question, what would traditional circus look like if it would have been invented today. That is why it is based on the manège.

As references I am using writings about circle, rock history and a movie Easy Rider. These were picked up because they have something in common with traditional circus and each other. I have also used Instagram for the technical inspiration.

To get a better angle for this thesis I discussed with the other performer Marjut Hernesniemi about my artistic choices. During trainings I have used camera to get an outer view of the act. Based on these materials I am creating a minimalistic contemporary circus spectacle which is easy to move. At the end I think over my goals and have I reached them. After that I take a quick look for the future.

Circle is an ancient form. Every time when you step in to the circle you open yourself to everyone. It is rewarding because circle is everywhere and it can be built everywhere. If you choose circle as your stage the world is your playground

KEYWORDS:

Circus, Bicycle, Rock, Performance, Act

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	5
2 ALUKSI	7
2.1 Matkasuunnitelma	7
2.2 Tankki täyteen	8
3 PERUSTA	10
3.1 Easy Rider – Matkalla	10
3.2 Sisäisen rokkarin etsintä	12
3.3 Ympyrä eli kehä	14
4 FAKTOISTA MIELIKUVIEN KAUTTA ESITYKSEKSI	17
4.1 Esitysvälineet	17
4.2 Sirkustekniikat	18
4.3 Tunnelma, musiikki ja visuaalinen ilme	19
4.4 Tuotannolliset haasteet	20
4.5 Esityksen kulku	21
5 LOPUKSI	23
LÄHTEET	25

1 JOHDANTO

Tämä opinnäytetyö käsittelee taiteellisen opinnäytteen valmistamisprosessia, taiteellisia valintojani ja sen saattamista ideasta esitykseksi. Taiteelliseksi opinnäytetyökseni teen Iron Horse Show-nimisen nykysirkusteoksen. Se on rock-henkinen sirkusesitys, jonka keskiössä on kaksi esiintyjää, sekä lasten polkupyörä. Tavoitteena on ollut tehdä kadulle sopiva ja helposti liikuteltava esitys. Siinä yhdistyvät perinteisen sirkuksen hevosmaneesit lapsuuteni moottoripyörähaaveisiin.

Alun alkujaan aion kirjoittaa esityksen tuottamisesta, mutta koska esityksen valmistusprosessi vei niin paljon aikaa, halusin keskittyä kirjoittamaan siitä. Kuvaan tutkielmassani taiteellista prosessiani, koska koen sen edistävän esityksen valmistamista ja vaikuttavan lopputulokseen positiivisesti. Olen kiinnostunut minimalistisesta, helposti liikuteltavasta esityksestä, sillä uskon sen helpottavan työllistymistäni. Vaikka tämän prosessin seurauksena syntyy lyhykäinen kadulle tehty esitys, on suunnitelmassa jatkaa täysipitkään teokseen samalla idealla. Ajatus on lähtenyt sirkuksen tilanteesta Suomen taiteen kentällä, sillä sirkusteosten rahoitus on todella pientä verrattuna esimerkiksi teattereihin.

Minua on kiehtonut jo pitkään kiertävän elämäntyylin ja työn yhdistäminen. Valmiin esityksen olisi tarkoitus näyttää siltä, miltä koen että perinteinen kiertävä sirkus näyttäisi, jos se keksittäisiin tänä päivänä. Esityksen muotoon, musiikkiin ja tunnelmaan etsitään yhteistä tekijää, joka sitoisi ne tavalla tai toisella perinteiseen sirkukseen ja omaan teokseeni.

Pyrin työssäni vastaamaan siihen, kuinka luodaan mahdollisimman vähällä rahalla tehty, ekologinen, minimalistinen speaktaakeli. Ensimmäiseksi tuon esille teoksen perustan eli faktat ja lähtökohdat.

Toiseksi kirjoitan esitykseen vaikuttaneisiin lähdeaineistoihin. Lähteinä toimivat Easy Rider – Matkalla-elokuva ja siitä tehty dokumentti Shaking the cage, kirjoitukset rockin historiasta sekä tekstit ympyrästä symbolina ja esityksen muotona.

Kolmanneksi esittelen esitykseen valikoituneet sirkusvälineet ja perustelen niillä tehtävien tekniikoiden merkitystä teoksen kannalta. Kuvailen ja perustelen teoksen tunnel-

maan vaikuttavia tekijöitä musiikillisten ja visuaalisten valintojen kautta. Ennen kuin kerron esityksen dramaturgiasta, tuon esille vielä taloudellisia tekijöitä. Lopuksi kerron, miten olen mielestäni onnistunut tavoitteissani, ja mitkä ovat näkemykseni tulevaisuudesta.

2 ALUKSI

Taiteellinen opinnäytetyöni on nykysirkusteos nimeltään Iron Horse Show. Iron Horse Show on suunniteltu helposti liikuteltavaksi ja sillä on tarkoitus kiertää Suomen kaduilla kesällä 2017. Päämääränä on ollut mahdollisimman vähällä rahalla toteutettu, ekologinen, minimalistinen speaktaakkeli.

2.1 Matkasuunnitelma

Toimin teoksessa esiintyjänä ja ohjaajana. Toisena esiintyjänä toimii Marjut Hernesniemi. Olemme työskennelleet duona Hernesniemen kanssa yhdessä jo keväästä 2016. Teos on syntynyt työryhmälähtöisesti keskustellen ja kokeillen, mutta koska kyseessä on minun opinnäytetyöni, on minulla viimeinen sana.

Teoksen nimi on tavallaan kunnianosoitus perinteiselle hevossirkukselle. Toisaalta sanat Iron Horse tarkoittavat englanninkielellä moottoripyörää. Moottoripyörä ideologia sisältää ajatuksen vapaudesta ja riippumattomuudesta. Lisäksi myös siihen kuten perinteiseen sirkukseen liittyy tietynlainen kiertävä elämäntyyli ja matkalla oleminen. Myös meidän tavoitteenamme ovat nämä. Lisäksi se kuvastaa ironiaa, jota esityksemme edustaa, sillä lopputuloksessa kaksi aikuista ihmistä leikkii lastenpyörällä ja kuvittelee olevansa moottoripyöräjengiläisiä.

Tavoitteena on nykysirkusteos, joka näyttäisi siltä kuin perinteinen sirkus olisi keksitty tänä päivänä. Tavoitteiden johdosta, on sen oltava helposti liikuteltava. Esitettävä kehässä ja siihen on sisällytettävä hevonen. Hevosien osan teoksessa saa keltainen Helkama jopo lastenpyörä. Lopullisen teoksen tarkoituksena on viihdyttää ja hämmästyttää.

Esitys on toteutettu perinteisen sirkuksen tavoin ympyrän muotoon. Harjoittelun lomassa olemme varioineet ajettavan ympyrän kokoa löytääksemme niin kutsutun täydellisen linjan, mutta osaltaan siksi, että pystymme tarvittaessa esiintymään pienemmissä tiloissa.

Liikemateriaalin luominen perustuu osattaviin ja opeteltaviin staattisiin pariakrobatiillisiin pitoihin ja kokeiluihin, mitä pyörällä voi kahdestaan pyörän päällä tehdä. Pyrkimyksenä on luoda liikesarjoja, joita voi suorittaa ilman että pyörältä laskeutuu alas sekä staattisia pyramideja ja pienikokoisen pyörän mahdollistamia ylihyppyjä. Maassa parin kanssa tehtävässä akrobatiasa on tarkoitus hyödyntää aiemmin opittuja tekniikoita, sekä harjoitella

niistä mahdollisia haastavampia versioita. Innoituksena olemme hyödyntäneet sosiaalista mediaa, erityisesti instagram-sovellusta, koska sieltä on helppo hakea hakusanoilla liikemateriaalia. Harjoituksia on tallennettu videolle objektiivisemmän näkemyksen saamiseksi kokonaisuudesta ja toteutuspuhtaudesta.

Aikataulullisesti teokselle olen asettanut välietappeja. Ensimmäinen oli helmikuinen torakka-ilta, jossa kokeilun alla olivat ensimmäiset tekniikat esityksen muodossa. Toinen etappi oli Turun tähti 2017-kilpailu, jonka alkukarsinnat olivat maaliskuussa. Neljäs oli finaaliin pääsyn myötä Turun tähti 2017-finaali ja viides Grande Finale – opinnäytetyöfestivaali toukokuussa. Viimeinen etappi on kesäkuun puolivälissä, jolloin teoksen pitäisi olla täydessä katuesitys kunnossa.

Tilallisesti ja rakenteellisesti viimeinen versio eroaa huomattavasti aiemmista. Sitä ei esitetä teatterinomaisesti yhteen suuntaan, vaan yleisö keskittyy esityksen ympärille kehään. Rakenteellisesti se tulee koostumaan perinteisen sirkuksen kaavan mukaan useammasta numerosta ja on nousujohteinen. Sisätiloihin pyrimme luomaan yhden numeron kokonaisuuden.

2.2 Tankki täyteen

Olen kiinnostunut kiertävästä kokonaisuudesta, koska olen ollut lapsesta asti levoton sielu, joka ei ole osannut asettua samaan paikkaan pitkäksi aikaa. Lukion jälkeen haaveilin ammatista, jota tehdessä voisin matkustaa. Useampi vuosi meni etsiessä, ennen kuin palasin takaisin kehooni ja löysin sirkuksen. Sirkuksen tekemisestä olen löytänyt lisää rauhaa itseeni, ja nyt valmistumisen kynnyksellä haluaisinkin yhdistää työn ja matkustamisen.

Esityksen ekologisuus perustuu vihreisiin arvoihin. Kulutamme luonnonvaroja yhä kiihtyvämällä tahdilla. En ole puritaani ja saarnaaja, koska olen sekasyöjä, mutta haluan löytää ekologisempia mahdollisuuksia sirkuksen saraöön. Tutkia esimerkiksi minkälaisia jätteitä voisi sirkuksessa hyödyntää rakentaessaan esitystä.

Minimalismin ajatus perustuu näkemykseeni esittävästä taiteesta. Minusta kaikki tiivistyy karismaattiseen esiintyjään, häneen kykyynsä ilmaista kehollaan ja sirkuksen tapauksessa hallita oma lajinsa sekä välineensä. Ihailen tyhjää lavaa, jonka esiintyjä voi puhalttaa henkiin pelkällä olemuksellaan. Taustani on klovneriassa ja uskon vahvasti ihmisen

mielikuvitukseen ja siihen, että luodakseen ihmiselle kokemuksen esimerkiksi jostain objektista, ei sitä konkreettisesti tarvitse tuoda lavalle.

Aikaisemmista teoksista poiketen, en pyri nyt järkyttämään tai antamaan ihmisille mieltä aiheita, vaan tarkoituksena on viihdyttää ja vähän hämmentää. Esittää taidokasta sirkusta pilke silmäkulmassa. Ei kuitenkaan niin, että homma menisi vitsiksi tai klovneriksi. Huolimatta hauskoista välineistä ja ironiasta, joka niiden kautta välittyy, on tarkoituksena hauskuuden ja hämmentävyyden syntyä tosissaan tekemisestä. Vähän niin kuin kaksi aikuista leikkisi tosissaan. Leikki on ollut minulle tärkeää pienestä asti ja draamakasvatuksen kurssilla aikoinaan oivalsin, ettei minun tarvitse lopettaa leikkimistä. Leikki on vain muuttunut erilaiseksi. Lopputuloksena voisi siis ajatella olevan teos, jossa lapsuuden leikki on viety uudelle tasolle vuosien saatossa opittujen taitojen kanssa.

3 PERUSTA

Olen käynyt katsomassa rock-keikkoja vuosien saatossa ja kova poljento saa minut liikumaan. Rokkareiden ulkoinen olemus on herättänyt minussa mielenkiintoa, kuinka pienillä elementeillä, kuten vaatteiden värillä, meikeillä ja provosoivalla hiustyyllillä voi saada aikaan vivahduksen kapinasta ja vaarallisuudesta. Henkilökohtainen rock-historiani tukahtui jo ennen teini-ikää, koska niihin aikoihin katsoin ylös isoveljeeni, joka vanhoi hiphopin ja rap-musiikin nimeen, mikä oli ihan ymmärrettävää 90-luvulla. Rock tuli kuitenkin tutuksi niissä ystäväpiireissä, missä liikuin ja kerran jos toisenkin limudiskon viimeinen hidas tuli tanssittua Bon Jovin ”Always” kappaleen soidessa. Myöhemmin tämä tukahdutettu sisäinen rokkari taisteli itsensä pintaan ja kuljetti minut kapinallisen punk-rockin saloihin. Pintaa on siis raapaistu, mutta syvempi tietämys kyseisestä musiikista, sen alkuperästä ja vaikutteista minulta uupuu.

Etsiessäni tietoa moottoripyöräkultuurista löysin käsiini Easy Rider – matkalla-elokuvan. Se julkaistiin 1967 eli samoihin aikoihin, kun rock-musiikki eli kulta-aikaansa. Elokuvan soundtrackilta löytyy elokuvan myötä hitiksi noussut kappale ”Born to be wild”, esittäjänään Steppenwolf. Kappaleen sanoitukset saivat minut innostumaan. Minusta kyseisen biisin sanoitus kuvastaa juuri sitä, mistä kyseisessä elokuvassa oli kyse, mitä haluan Iron Horse Show´sta välittyvän ja mitä haluan sen minulle edustavan.

Vielä nykyisinkin esitettävän hevossirkuksen maneesina toimii ympyrä. Itselläni ei ole kosketuspintaa ympyrässä esiintymisessä, mutta se on Iron Horse Show’n kannalta olennainen, koska esityksessä tullaan ajamaan pyörällä eli eräänlaisella rautaisella ratsulla ympyrää samaan tapaan kuin hevossirkuksissa. Ympyrä juontaa kuitenkin kauaksi historiaan, missä on myös esittävän taiteen juuret.

3.1 Easy Rider – Matkalla

Elokuva on valittu 1900-luvun kymmenen merkittävimmän elokuvan joukkoon. Elokuvan on käsikirjoittanut Peter Fonda, Dennis Hopper ja Terry Southern, joista kaksi ensimmäistä näyttelevät elokuvassa pääosia. Dennis Hopper on myös ohjannut elokuvan ja se toimi läpimurtona Jack Nicholsonin näyttelijän uralle.

Elokuvassa kaksi miestä, Billy (Dennis Hopper) ja Wyatt (Peter Fonda) matkaa moottoripyörällä halki Amerikan. Tavoitteena miehillä on löytää todellinen amerikkalainen unelma. He ajattelevat löytävänsä sen, kun ovat saaneet hankittua ison määrän rahaa myymällä kokaiinia, jotta voisivat vetäytyä eläkkeelle. Tämä on kuitenkin illuusio, jonka toinen päähenkilöistä tuntuu tajunneen jo alusta asti, sillä hänellä on kyky nauttia hetkestä ja mennä sen mukana. Tärkeintä ei ole päämäärä, vaan matka. Matkallaan nämä nykyajan länteen ratsastajat kohtaavat hyvinkin erilaisia ihmisiä. On alkoholisoitunut asi-anajaja, hippiyhteisö, ja vihamielisiä pikkukaupungin asukkaita. Lopulta he piipahtavat New Orleansissa ja osallistuvat Mardi Gras´han. New Orleansin jälkeen Billy toteaa, että nyt he ovat saavuttaneet unelman, mitä olivat lähteneet etsimään. Wyattin vastaa kuitenkin tähän tylästi, että he epäonnistuivat. Lopulta heidät molemmat ammutaan. (Hopper 2006.)

Minusta elokuvassa on paljon viitteitä entisajan sirkuslaisten elämään. Tosin he kulkivat kaupungista toiseen uusien yleisöjen perässä ansaitakseen rahaa, jotta voisivat jälleen matkata uuteen paikkaan. En kuitenkaan usko, että kukaan teki sitä rikastumisen toivossa, vaan halusi nauttia myös vapaudesta, riippumattomuudesta ja matkalla olemisesta. Kyetäkseen tällaiseen elämäntapaan on ihmisen oltava henkisesti vahva sekä hieman rauhaton sielu. Myös ihmisten suhtautuminen näihin matkalaisiin kuvastaa hyvin sirkuslaisten elämää. Elokuvassa kaksikkoa hyljeksitään, heitetään vankilaan, tulevat hakatuksi ja lopulta ammutuksi, vain koska näyttivät likaisilta ja vapailta. Sirkuslaisia on omituisten kykyjen, taitojen ja kiertävän elämäntapansa takia pidetty jonkin asteisina friikkeinä. Sirkus on kuulunut lähes aina enemmän alakulttuuriin ja ollut syrjitty taide-muoto.

Päähenkilöt ovat etsimässä todellista amerikkalaista unelmaa, jonka he kokevat löytävänsä saatuaan ison määrän rahaa, mutta mielestäni se tyssää heti alkuunsa. Raha välinearvona onnelliseen elämään kyllä kuvastaa sitä materiaalista käsitystä, mikä usein amerikkalaisilla on hyvästä elämästä, mutta onni ei löydy rahasta. Jos he vain olisivat ymmärtäneet matkan päämäärän sijasta, olisi heidän tavoitteensa voinut onnistua. Toisaalta päähenkilöitä tarkastellessa, ei Wyattia turhaan nimitetä Captain Americaksi, sillä hänen persoonastaan huokuu vapauden ja onnellisuuden unelma. Ilman Billyä hän todennäköisesti olisi onnistunut ja luopunut sokeasti toteutettavasta päämäärästä ja nauttinut vain matkasta. He ovat ikään kuin toistensa vastakohtat, Wyatt on rauhallinen muita

kunnioittava ja hetkestä nautiskeleva, kun taas Billy haluaa kiirehtiä aina seuraavan kulman taakse, jossa kokee unelman olevan.

Turhaan elokuva ei ole saanut klassikon mainetta. Se luetaan road movie genreen ja se on vakuuttava kuvaus kahdesta 1960-luvulla eläneestä moottoripyöräilijästä, jotka eivät halua sotkeutua sen enempää rikoksen teille, vaan haaveilevat vapaasta ja huolettomasta matkaamisesta. Elokuvan rock-henkiset musiikit tukevat päähenkilöiden ideologiaa ja kruunaavat elokuvan tunnelman. Elokuvan tunnusmusiikkina tunnetuksi tullut kappale Born to Wild onkin valikoitunut esityksen yhdeksi biisiksi.

Elokuva on toteutettu ja julkaistu 1960-luvun lopulla jolloin rock teki vallankumousta ympäri maailmaa. Elokuvasssa on havaittavissa Rock musiikin vahvat vaikutukset. Kokeellisuus kuvauksen suhteen ja elokuvan loppupuolella esiintyvä LSD:n vaikutuksia jäljittelevä kohtaus kuvastavat hyvin kyseisellä vuosikymmenellä vallinneesta rockin vallasta. Ihailtavaa on, että elokuvan budjetti on ollut alle puoli miljoonaa dollaria, mikä oli todella vähän suhteessa siihen, miten hyvin elokuva myi (Hopper 2006). Näin toivoisin Iron Horse Show´llekin käyvän.

3.2 Sisäisen rokkarin etsintä

Rockin juuret löytyvät Amerikasta. Sen soundeihin on vaikuttanut useat eri juurimusiikit kuten jazz, country, doo-wop ja blues. Amerikkalainen muuttoliike töiden perässä on ollut omiaan edistämään sen syntyä. Radion kehittyminen on ollut isossa osassa välittämässä uutta musiikkia ja luonut näin hyvää perustaa rock musiikille.(Buskin 2010, 12.) Myös ensimmäisen sähkökitaran valmistuminen oli vahvana vaikuttamassa uuden soundin luomisessa.

Rock´n´roll otti räjähtävän lähdön ja muutti nuorisokulttuurin. Sodanjälkeiset nuoret 1950-luvun Amerikassa olivat kyllästyneet säännöstelyyn, ankeuteen ja ankaruuteen. Kuuluksa amerikkalainen vapaus yhdistettynä ydinasekilpailuun oikeastaan kutsui elämään kuin viimeistä päivää.(Buskin 2010, 17.) Vahvana vaikuttajan toimivat myös kappaleiden sanoitukset, jotka aikaisemmin olivat kertoneet lähinnä aikuisten romantiikasta. Uudet sanoitukset kertoivat teini-ikäisten omista tunteista ja kannustivat nuoria olemaan

alistumatta auktoriteeteille. (Buskin 2010, 35.) Näin luotiin pohja rockin vallankumoukselle. Amerikasta musiikki levisi nopeasti Britannian kautta koko maailmaan. Rockin aiheuttama shokki maailmalla ennusti sen verran hankaluuksia, että esimerkiksi Indonesia ja Argentiina kielsivät uuden musiikin 1957. (Buskin 2010, 34.)

Huolimatta 1950-luvun nousevasta kapinahengestä ja kehityksestä musiikin ja kulttuurin suhteen, on se kuitenkin liian kesyä ja sidottua suhteessa esitykseeni. Ajatus on ollut vasta kasvamassa kohti speaktaakkelimaisia lava- ja valoshow'ta. Huomioon otettavaa on, että rock on syntynyt useista eri tyylilajeista ja se kannustaa minua luomaan uutta yhdistelemällä olevassa olevaa. Iron Horse Show'n on tarkoitus olla pienimuotoinen speaktaakkeli, on siis aika suunnata seuraavalle vuosikymmenelle.

Todellinen vallankumous tapahtui 1960-luvulla. Rock ei ainoastaan tullut täysi-ikäiseksi, vaan nousi myös merkittävimmäksi kulttuuriseksi voimaksi. Rock jyräsi tiensä ohi kaiken sen, minkä muodin, elokuvan, taiteen ja kirjallisuuden maailmat pystyivät saamaan koon, ja antoi niille oman leimansa. (Buskin 2010, 78.) Soundiin ja sanoituksiin oli vahvasti vaikuttamassa myös huumeet, erityisesti LSD, jonka käyttö ihmisten keskuudessa 1960-luvun lopulla oli erittäin yleistä.

Vaikka vuosikymmen alkoi kevyemmin the Beatlesien johdolla Britanniasta, kehittyi Amerikan puolella pienemmissä keskittymissä omanlaisiaan soundeja. Nuoret muusikot poimivat vaikutteita amerikkalaisesta jazzista, bluesin alkuperäisestä poljennosta ja avoimen seksuaalisista sanoituksista sekä Chuck Berryn honottavista kitaroista. Kitara nousikin rockin kiistattomaksi keskipisteeksi.

Sähköisen kitaran vallankumouksen yhtenä johtohahmoista toimi Jimi Hendrix, jonka lahjakas virtuositeettinen soitto yhdistettiin ylimaalliseen soundiin. Tämä soundi saatiin aikaiseksi käyttämällä fuzzia, säröä ja feedbackia. Käytännössä yhdessä studioteknikonsa Eddie Kramerin kanssa hän otti irti kaiken, mitä sen aikaisilla laitteilla oli mahdollista saada irti sähköisestä kitarasta. (Buskin 2010, 132.) Jimin soundeissa ja sanoituksissa oli kuultavissa ilmiö nimeltä LSD.

Vaikka herra Hendrixin nostaminen esiin tässä tilanteessa on perusteltua myös musiikillisesti, minua inspiroi myös hänen lahjansa ja kykynsä hallita välineensä. Voidaksemme tehdä Iron Horse Show'sta timanttia, on meidän pyrittävä samanlaiseen virtuositeettia ja ilmaisukykyyn omilla välineillämme. Ei mikään valoshow, musiikki tai koreografia pelasta

huonoa esiintyvyyttä tai välineen hallintaa. En kuitenkaan halunnut valita Hendrixin kapaleita opinnäytetyöhöni, sillä koen, että on helpompaa nostaa oma esitys korkeammalle tasolle kilpailematta hänen ilmiömäisen taituruutensa kanssa.

Mitä lähemmäs vuosikymmenen loppupuolta mentiin, sitä vapaammin artistit soittivat. Aikaisempi 2,5 - 3 minuutin biisit saivat väistyä. Bändit saattoivat keikoilla venyttää biisejä jopa 30 minuuttiseksi jammailuillaan. Lisäksi samoihin aikoihin muuttui rock kulttuurissa hallitsevammaksi pitkäsoittoalbumi (LP) , joissa lähes yhtä tärkeää oli kansien johon levyt oli pakattu kuvitus, kuin musiikillinen sisältö.(Buskin 2010, 85.) Kansien kuvituksesta huolehtivat usein kuvataiteilijat.

Yhtenä suurena vauhdittajana rockin kehittämisessä toimi kiistämättä lysergiinihappo eli LSD. Tämä kyseinen päihde oli vahvasti vaikuttamassa sekä musiikkiin, että keikalla esitettävien valoshow'iden kehittämisessä. Artistit ja heidän teknikkonsa tekivät sen eteen paljon asioita, että pystyisivät simuloimaan "happotripin" kaltaisen tilan keikalle osallistuville katsojille.

Yhdessä LSD:n kanssa Vietnamin laajeneva sota ja yleinen poliittinen ilmasto inspiroivat vallankumouksellista musiikkia. Tämä vaikuttivat nuorisoon vahvasti ja sen seurauksena syntyi hippiliike, kun suuret joukot nuoria olivat valmiit hylkäämään vanhempiensa arvot ja liittymään veljellisen rakkauden joukkoon.(Buskin 2010, 83.)

3.3 Ympyrä eli kehä

Ensimmäinen sirkusesitys omistettiin Circelle, joka lahjoitti sen titaani Heliokselle, aurinon jumalalle. Sana "sirkus" *cirque* on muokattu tästä (Guy 2005, 158). Kehä on toiminut sirkuksessa muotona jo pitkään, ja nyt on tullut minun vuoroni liittyä tähän ikuisuuden ympyrään ja jatkaa perinnettä.

Kehä tai ympyrä esityksen muotona valikoitui esitysvälineen myötä muodoksi. Jatkuvuus on yksinkertaisesti helpompaa pyöräillessä, kun ajaa ympyrää. Kehällä on myös käytännön hyvät puolet kadulla esiinnyttäessä. Yleisön asettuessa piiriin kehän ulkolaidoille, suojaa se esiintyjien esiintymistilaa kehän ulkopuolelta tulevilta vaaroilta. Kehän muo-

dostuminen aiheuttaa tilanteen, jossa jokaisella on vastavuoroinen ja samanlainen näkymä muihin katsojiin. Ympyrän muotoiset esitykset ovat kuitenkin tuttuja jo antiikin kreikkasta ja muodolla on myös syvempi merkitys.

Erilaiset areenat, stadionit, sirkuksen ja torit olivat erilaisten speaktaakkeliin, kuten turnajaisten, kreikkalaisten ja roomalaisten kilpailujen, jahtien ja mysteerinäytelmien esiintymispaikkoja jo muinoin.(Guy 2005,155.) Tänä päivänä niillä voi nähdä moderneja vastineita kuten sirkusta, urheilua, eläinkilpailuja ja kamppailulajeja.

Katsomoiden syklinen rakenne näyttämöiden ympärillä on tulkittavissa monin eri tavoin, kuten esitysten kiertämisenä sesonkien, tietyin aikaväliin tapahtuvana toimintana kuten olympialaiset tai sirkusharjoitusten toistuvuutena. Kehä toimii areenoilla lavastuksellisenä elementtinä ja kuvastaa myös tilan ja ajan syklistä rakennetta.(Guy 2005, 158.)

Kehä on tuttu myös lapsuuden piirileikeistä joihin meistä lähes jokainen on osallistunut. On siis huomattavaa, että kehästä poistuminen kauemmaksi tai kehän keskelle astuminen molemmat synnyttävät roolin. Kummassakin näistä aiheutuu tila, jossa ei kuulu yhteiseen. Sisälle astuessaan tulee paljastaneeksi itsestään intiimimpää ja enemmän, kun taas ulkopuolelle jäädessä haluaa sulkea itseään yhteisöltä. Kehän muodostuessa syntyy hetkellisesti intiimin suljettu tila, jossa kaikki tai kaikkeus on yhdessä. Muinaiset alkemistit kuvasivat tätä tilaa Ouroboroksella, käärmeellä, joka syö omaa häntäänsä ja muodostaa näin ympyrän. Toisaalta Ouroboros kuvastaa myös kuolemaa ja uudelleen syntymistä. Voidaankin siis ajatella, että esiintyessään sirkustaiteilija asettaa itsensä kuoleman vaaraan ja syntyy uudelleen jokaisen esityksen aikana selvitessään vaarallisista tempuista.(Guy 2005, 170.) Kehä kutsuu katsojat istumaan tai seisomaan esitystilan ympärille ja olemaan esiintyjien kanssa.. Tämän seurauksena, se mikä on läsnä, paljastuu kehässä, koska kehä paljastaa esiintyjän kehon katsojille jokaisesta suunnasta. (Guy 2005, 164.)

Kehällä on ollut merkitys esityksellisenä elementtinä jo tuhansia vuosia. Kadulla tai ulkona esiintyessä on kehämäinen tila helppo muodostaa tai oikeastaan ihmiset asettuvat siihen lähes luonnostaan. Aiomme kuitenkin varautua kesää ja tulevia esityksiämme varten pätkällä hyppynarua, jolla on mahdollista antaa viite turvaetäisyydestä ja ohje kehän piiriin koosta. Kehän muoto aiheuttaa omat haasteensa esiintyjille, koska esiintymisen

suunta täytyy olla käytännössä 360 astetta. Jos tämä kuitenkin otetaan huomioon esitysprosessin alusta asti ja esitys suunnitellaan siten, että se tarjoaa mahdollisimman monelle hyvän näkyvyyden temppuihin ja esiintyjiin, on hyvän kehämuotoisen esityksen onnistuminen mahdollista. Suunniteltaessa esitys kehään on hyvää pitää mielessä, että ympyrän geometrinen keskipiste ei ole esitystilän keskipiste, vaan se on siellä missä yleisön katse kulloinkin on (Guy 2005, 158). Vaikka kokonainen kehä olisi esityksen kannalta mielenkiintoisin muoto, tarvittaessa voimme rajata osan kehästä seinällä, jolloin emme tuki koko katua esittäessämme teostamme ja pahoita täten ihmisten mieltä.

Kehä ja ympyrä esityksen muotona kiinnostavat minua juuri esiintymisen näkökannalta. Voidaksesi esiintyä kehässä, on sinun oltava esiintyjänä huippuluokkaa ja uskallettava antaa itsesi esityksen haltuun ja katsojien eteen. Mitä syvemmälle kehän maailmaan olen sukeltanut, sitä enemmän päädyn ristiriitaan, käytämmekö me kehän ikaikaista muotoa esityksellisenä elementtinä, vai käyttääkö kehä meitä. Joka tapauksessa olen päätyneet kiertämään kehää. Jossain määrin se tuntuu turvalliselta ja suljetulta, vaikka tarvittaessa onkin avattavissa. On hienoa ajatella, että hetkittäin kesällä 2017, kehä rakentuu meidän toimesta, jotta voimme alkaa esityksemme ja hajoaa taas rakentuakseen uudestaan. Muoto, joka löytyy kaikkialta ja on mahdollista toteuttaa missä vain. Käytännössä esityksen valmistuttua on areena vapaa ja koko maailma meidän leikkikenttänämme.

.

4 FAKTOISTA MIELIKUVIEN KAUTTA ESITYKSEKSI

Iron Horse Show on nykysirkusteos, jonka keskeisenä ajatuksena ympyrä, sen muoto ja symboliikka. Sen keskiössä ovat esiintyjät. Esitys on höystetty rock-asenteella ja moottoripyöräideologialla.

4.1 Esitysvälineet

Esityksen polkupyörä on keltainen 16-tuumainen yksivaihteinen jopo, jossa on jalkajarrut. Pyörän runko on materiaaliltaan terästä. Etuhaarukka on valmistettu Hi-Ten-teräksestä eli suurlujuus teräksestä. Pyörässä on myös tavarateline eli tarakka.(Joposhop 2017)

Käytössä olevat jongleerauspallo ovat Antti Nergin valmistamat hiekkatyyliset pallot. Hiekkapallo tarkoittaa sitä, että sen sisällä on hiekkaa antamassa pallolle painoa. Pallot ovat lasten pallomereen tarkoitettuja palloja, jotka on täytetty osaksi suolalla, ennen kuin ne on paineistettu ilmalla ja kastettu liimaan hyvän näppituntuman saamiseksi. Pallon hyvinä puolina on se, että ne eivät vierä kauas pudotessaan. Miinus puolena on se, että jos ilmanpaine pääsee katoamaan, heittotuntuma muuttuu huomattavasti.

Päälläseisontaan valmistettu teline, lempinimeltään pömpeli on valmistettu Åbo Svenska Teaternin teknikon toimesta. Se koostuu kolmesta rautaisesta putkesta, kahdesta pyörän vanteesta ja vanerilevystä. Siinä on säätövaraa siten, että yhden putken voi ottaa pois välistä, käytännössä siis kaksi mittaa. Lisäksi pömpelissä on hyödynnetty pyörän renkaan keskiön mekanismia, joten itse päälläseisontaan tarkoitettun osan saa pyörimään.

4.2 Sirkustekniikat

Esityksen rakenne koostuu erilaisista sirkustekniikoista, joita suoritetaan joko pyörällä ajaen, pyörän ollessa pysähdyksissä tai ilman pyörää. Oleellisimmassa osassa on kuitenkin molempien esiintyjien oma keho.

Pyörän kanssa tehtävät tekniikat ovat perinteisessä sirkuksessa yleensä pariakrobatiasa tehtäviä tekniikoita. Tekniikat valikoidaan niin, että ne on mahdollista suorittaa pyörällä ajamisen kanssa samaan aikaan. Koska kyse on yhdistelmä tempusta, on erityistä huomiota kiinnitettävä siihen, että suoritettavat tekniikat onnistuvat ilman pyörää riittäväällä onnistumisen prosentilla, jotta pyörällä ajamisen riski minimoidaan. Nämä asiat huomioiden olemme valinneet tekniikoiksi staattisia pyramideja. Pyrimme myös sitomaan tekniikat yhteen niin, että siirtyminen tekniikasta toiseen tapahtuisi ilman palaamista "perus" asentoon, jonka seurauksena syntyy sarjoja. Kaikki pyörän päällä tehtävät pariakrobatiatekniikat suoritetaan niin, että Rönkä ajaa pyörällä ja toimii samalla liikkeissä alamiehenä ja Hernesniemi lentäjänä. Pariakrobatiatekniikoiden lisäksi pyörän päällä hyödynnetään yksinkertaisia jongleerauskuviota, joita Rönkä suorittaa Hernesniemen ajaessa. Tällä tavalla saamme hieman rikottua esityksessä toistuvaa muotoa.

Pyörällä ajettavien staattisten asentojen lisäksi esitys vaatii dynaamisuutta. Rock-henkisyys suorastaan huutaa liikkumaan, siksi lavalla ilman pyörää tapahtuvien liikkeiden tulisi olla pääosin liikkuvia. Liikkeiden on siis oltava sellaisia, mihin on helppoa mennä nopeasti ja purkaa nopeasti. Lisäksi liikkeiden olisi hyvä kohota myös vertikaalisuunnassa ylöspäin, jolloin temput näkyvät kauas ja herättävät ihmisten mielenkiinnon. Oleellista on myös, että liikkeet mahdollistavat tanssimisen samaan aikaan, jolloin on mahdollista ilmaista keholla menoa ja meininkiä.

Jongleerauksen tuominen esitykseen kuvastaa virtuoottisten kitaristien sorminäppäryyttä ja taidokasta lahjakkuutta. Hyvänä päivänä kaikki menee täydellisesti, toisena mokasta tulee lahja, jota hyödynnetään hetkessä ja tulevaisuudessa. Välineinä toimivat pallot. Esineiden määrä on kolme, jolloin on mahdollista toimia suvereenisti välineiden kanssa. Tällöin ei tarvitse suunnata kaikkea huomiota tekniikkaan ja voi liikkua vapaammin. Jongleerausosuus perustuu muutamille kuvioille ja niiden eri versioille hyödyntäen erilaisia vartalokoppeja ja -heittoja.

Päälläseisonta valikoitui mukaan sen ihmisläheisyyden ja kontaktipinnan takia. Lähes jokaisella ihmisellä on jonkinlainen kosketus kyseiseen temppuun. Tämän takia on helpompi ymmärtää kyseisen tempun haastavammat versiot. Päällä seisontaa pyörän tarakan lisäksi suoritetaan sitä varten rakennetulla telineellä. Päällä seisonnan lisäksi Rönkä tulee tekemään samaisella välineellä päänpäällä tehtävää balanssia.

4.3 Tunnelma, musiikki ja visuaalinen ilme

Hymy huuleen ja tukka vastatuuleen. Esiityksen yhtenä kantavana voimana on yhdistelmä rock-asennetta ja moottoripyöräideologiaa. Rennosti ja täysillä tehdään juuri sitä juttua, koska halutaan tehdä sitä, rakastetaan sitä ja ollaan hyviä siinä. Ollaan täysillä mukana siinä ja käsitellään välineitä ammattitaidolla. Lavalla ei tulla näkemään siistejä ojennettuja nilkkoja, vaan rosoisuus kunniaan, uskallusta liikkua vapaasti tai vaikka rumasti. Haetaan liikkeeseen samanlaista vapautta, kuin rock-laulajilla lavalla. Musiikillisten valintojen on tarkoitus tukea liikekieltä. Vaikka ajammekin esityksessä polkupyörällä, leikimme ajavamme moottoripyörällä ja tarkoituksenamme on saada yleisö myös uskomaan siihen. Lopputulos on siis yhdistelmä hurmioitunutta rock-keikkaa ja moottoripyöräilyä.

Grande Finale-festivaaleilla tulemme hyödyntämään Steppenwolf artistin kappaletta ”Born to be wild”, joka on myös Easy Rider-elokuvan tunnusmusiikki. Toisena kappaleena käytämme Ram jam-yhtyeen kappaletta ”Black Betty”, joka on versio blues-artisti Leadbellyn samannimisestä kappaleesta. Erityishuomio on kuitenkin kiinnitettävä kesän katuesityksiin, koska budjettimme on nolla ja kadulla kappaleiden soittaminen ilman asianmukaisia lupia on laitonta. Olemme hieroneet oravannahka kauppa rock-laulaja MaraBallsin kanssa. Alustava suunnitelma on hänen tekemä, ei Teoston alainen kappale, jota voimme huoletta soittaa esityksemme taustamusiiikkina. Näin siis voimme säilyttää riippumattomuutemme ilman laittomuuksia.

Kadulla esiintyessä on esiintyjien erotuttava joukosta, siksi valitsimme esiintymisasuiksi rock-henkiset pillifarkut ja mustan paidan. Hiustyylimme on punkahtava ja huomiota herättävä. Nämä visuaaliseen ilmeeseen vaikuttavat ratkaisut on tehty siksi, että uskottavuuden lisäksi saisimme herätettyä ihmisten mielenkiinnon ja vaikuttaisimme enemmän esiintyjiltä. Alun alkujaan taide on tehty kapinoimaan ja kommentoimaan yhteiskunnan

vääryyksiä, joten valikoitunut ulkoasu tuntuu järjenumukaiselta. Niitit ja muut ulokkeet hylättiin niiden vaarallisuuden takia, sillä ne saattavat aiheuttaa esiintyjille turhia vammoja tekniikoita suoritettaessa. Myös rintanapit jätämme pois, sillä kokeillessamme temppeja kiinnitettyjen rintanappien kanssa osa irtosi ja hajosi. Jalassamme meillä on Feivue-merkkiset kengät, jotka alunalkujaan on tarkoitettu wushu kungfuun, mutta niiden pohjan notkeuden ja keveyden takia soveltuvat lähes mihin tahansa aktiiviseen liikuntaan. Ohut pohja antaa myös hyvän ja maanläheisen tunteen alla olevaan alustaan. Mietittäessä kenkiä, kävivät mielessä myös oikeat lehmipoikien käyttämät tosin kannuksettomat nahkaiset saapikkaat, mutta ne tulivat hylätyksi niiden epäkäytännöllisyyden takia.

Kolmantena esiintyjänä toimii 16 tuumainen Helkama jopo lasten polkupyörä. Se on väritään keltainen. Aivan kuten vanhat kunnan lehmipojat tai nykyiset motoristit olemme koristelleet ratsuamme. Sen kylkeen on liimattu kaksi tarraa. Toisessa lukee meidän duomme nimi CiRc2M ja toisessa pyörämme nimi, eli Rauski. Tarrat ovat väritään mustia ja näkyvät hyvin keltaista pintaa vasten. Pyrimme säilyttämään pyörän hyvässä kunnossa, mutta pieni maalipinnan halkeilu ja rosoisuus ei haittaa, vaan enemmänkin tuo lisää katu-uskottavuutta. Lisäksi käytössämme on ollut muutama led-valo, joita olemme testanneet sisällä esitettävillä klubikeikoilla. Ulkotiloissa niistä kuitenkin ei ole hyötyä ennen syksyä. Tarakkaan olemme kiinnittäneet palan solumuovia Hernesniemen pään suojaksi ja se on teipattu mustalla teipillä kiinni. Olemme myös tutkineet muita mahdollisia koristeluvaihtoehtoja, mutta toistaiseksi mitään lopullisia versioita emme ole vielä löytäneet.

4.4 Tuotannolliset haasteet

Teosta suunnitellessa lähtökohta oli nollabudjetti. Kuitenkin mitä pidemmälle teos on edennyt, sitä enemmän tarpeita on ilmennyt. Huolimatta siitä, että olemme pyrkineet hyödyntämään ilmaista jo olemassa olevaa materiaalia, on esityksen hinnaksi tullut jo tässä vaiheessa noin 100 euroa. Kesää kohti mentäessä on varmasti tulossa vielä toinen samanmoinen. Lisäksi kannustimena on toiminut Bassoradion Nosteen kautta ilmaiseksi saatu pyörä, joka tuli tarpeeseen alkuperäisen alkaessa pitää epämääräisiä ääniä.

4.5 Esityksen kulku

Grande Finale-festivaalille rakentuva esitys tulee noudattamaan yhden numeron kaavaa. Toisin kuin kadulla tapahtuvassa esityksessä se tullaan toteuttamaan niin, että yleisö istuu yhdessä suunnassa. Musiikillisesti kappaleet on liitetty siten toisiinsa, että niiden välissä ei ole tyhjää. Alkuperäisestä suunnitelmasta poiketen joudumme jättämään päälläseisontatelineellä tehtävän osuuden pois sattuneen loukkaantumisen takia, jonka takia tarkka koreografiakin valmistuu vasta tämän työn palauttamisen jälkeen. Esitys tulee kuka tahansa noudattamaan seuraavaa kaavaa.

Ensimmäisenä sisääntulo, jossa Hernesniemi ajaa ja Rönkä on kydyssä. Rönkällä on mukana jongleerauspallo, joilla suorittaa lyhyen jongleerausnumeron. Sen aikana Hernesniemi jatkaa ympyrän ajamista. Jongleerauksen jälkeen Rönkä siirtyy tarakan kautta ajajan paikalle ja tapahtuu ensimmäinen kahden hengen ja yhden pyörän sarja. Sarja päättyy Hernesniemen päällä seisontaan tarakalla ja laskeutumiseen sieltä alas, jota seuraa pyramidi ja suuri yleisön nostatus. Nostatuksen jälkeen Rönkä tulee suorittamaan pari erilaista hyppyä Hernesniemen ylitse. Hyppyjen jälkeen Rönkä nostaa Hernesniemen ja pyörän ilmaan ja pyörittää näitä. Pyöriksen jälkeen on vuorossa pariakrobatialinen osuus. Lopuksi suoritamme vielä pyörällä ajettavat viimeiset temput, ennen kuin laitamme pyörän parkkiin ja kiitämme yleisöä. Pyrimme jättämään rock-henkiselle kukkoilulle esitykseen riittävästi tilaa, jotta saisimme yleisöä mukaan liittymään musiikin rytmiin esimerkiksi taputtaen.

Kadulle rakentuva esitys tulee koostumaan numeroista. Soolonumeroiden tarkoituksena on houkutella ihmisiä katsomaan, mitä olemme tekemässä, ennen kuin toteutamme musiikin tahdissa pyöräakrobatia numeromme. Toisaalta tällöin esityksellä ei varsinaisesti ole alkua eikä loppua, vaan se alkaa aina uudestaan, jos emme pidä välissä taukoa.

Hernesniemi tulee suorittamaan päälläseisontaa erilaisissa asennoissa sitä varten valmistetulla telineellä. Päällä seisonnan lisäksi Hernesniemi tekee myös yhden- ja/tai kahdenkäden krokotiiliseisonnan mahdollisesti pyörien. Myöhempänä kehityssuuntana ovat päälläseisonnan eri versiot pyörien, sekä päälläseisontavälineen hyödyntäminen eri tavoin.

Rönkän jongleerausnumero tulee sisältämään samaisen kolmen pallon numeron, mikä tulee myös Grande Finale-festivaaleille, numeroa jatketaan neljällä pallolla heitettäviin

kuvioihin, sekä viiden pallon heittämiseen. Pallojen lisäksi Rönkä pitää päälläseisontavälinettä balanssissa päänsä päällä. Myöhemmin on mahdollista hyödyntää myös keiloja tai palloja tuuliolosuhteista riippuen.

Viimeisenä huipennuksena esitämme pyörän päällä ja maassa tehtävän pariakrobatiasta koostuvan numeron, jossa hyödynnämme samoja temppuja, kuin Grande Finale-festivaalilla. Musiikki tulee kuitenkin olemaan eri, koska meillä ei ole varaa maksaa päivittäin alkuperäisten kappaleiden maksuja.

5 LOPUKSI

Iron Horse Show alkaa olla viittä vaille valmis. Matka syksystä 2016 tähän pisteeseen on ollut pitkä ja antoisia. Oppimiskokemus omasta työskentelystä on kehittävä. Periaatteessa olen tehnyt taiteellisen opinnäytetyöni suunnitelman kolme kertaa uudestaan. Sen myötä olen kuitenkin joutunut oikeasti vaihtamaan ideaa kahteen otteeseen. Ensimmäinen, eikä toinenkaan suunnitelmani sisältänyt yhtään edes etäisesti polkupyörää muistuttavaa objektia. Silti olen nyt erityisen onnellinen, että päädyin lopulta tekemään Iron Horse Show'n. Tekniikoiden harjoittelu on aloitettu ennen täysin selkeää päämäärää, mutta opittujen tekniikoiden myötä on avautunut uusi maailma ja mahdollisuus. Vaikka matkalla on meinannut usko loppua, on asetetut välietapit ja niistä tullut palaute kannustanut jatkamaan eteenpäin.

Päämääränäni oli saavuttaa vähällä rahalla toteutettu, ekologinen ja minimalistinen speaktaakkeli, jota on helppo liikuttaa paikasta toiseen. Tavoitteissa onnistuin mielestäni kohtalaisesti. Minimalistinen niin kuin minä minimalistisen esityksen näen, se kyllä on. Siinä ei tule olemaan lavalla yhtään turhaa välinettä ja pääosassa ovat esiintyjät ja heidän ilmaisukykynsä. Valintojen maailmassa oli myös luovuttava useista herkullisista ideoista ainakin toistaiseksi ja toinen pyörä sai jäädä odottamaan kiltisti vuoroaan.

Esityksen ekologisuutta miettiessä, tai esityksen nähdessään voi sanoa että se on ekologinen. Päälläseisontaväline on pääosin rakennettu kierrätysmateriaaleista. Allamme on polkupyörä ja vaatteet ovat pääosin kaikkea vanhaa mitä kaapista on löytynyt. Totuus kuitenkin on, että koska esityksen liikuteltavuus on suurentuneen välinemäärän myötä muuttunut aikalaila huonommaksi. On meidän todennäköisesti hankittava auto, jotta voimme kuljettaa mukanaamme kaiken tarvittavan esitystavaroiden lisäksi. Alkuperäinen haave, oli että olisimme voineet matkata lyhyet matkat noiden pienten pyörien selässä ja loput junalla tai bussilla. Kuitenkin kun kyseessä on lastenpyörä, ei matkanteko olekaan yhtä helppoa, kuin normaalilla pyörällä. Sanoisinkin, että lopputuloksena ekologisuudessa ja liikuteltavuudessa on onnistuttu kohtalaisesti.

Rahallisesti jouduimme taipumaan nollabudjetista, mutta se oli ihan ymmärrettävää. Itse esitykseen ja sen taiteellisiin kustannuksiin ei lopulta mennyt juuri lainkaan, mutta ongelmaksi kasvoivatkin esityksen tekeminen kadulle. Se että teoksen kulut oman rahan

osalta ainakin toistaiseksi ovat pysyneet noin 150 euron paikkeilla, tuntuu minusta onnistumiselta. Laskettaessa kuluja, on kuitenkin hyvä ottaa huomioon, että sijoituksemme ovat kestäviä ja tulevat olemaan mukana myös tulevaisuudessa.

Tavoitteena oli saavuttaa myös speaktaakkeli, suureellinen, mutta ehkä hieman pinnallinen teos. Tässä onnistuimme mielestämme loistavasti. Tämä teos oli minulle ensimmäinen, johon hain paljon taustatietoa tunnelmasta, jota haluan esityksessä tuotavan esille. Se mielestäni näkyy myös lopputuloksessa. Esiintyjät ovat rock-henkisiä ja suurieleisiä. Esityksen alusta loppuun he omistavat lavan ja tekevät häpeilemättä sitä mitä juuri silloin tekevät. Tämä tietysti on sisäinen kokemus, miltä esitys tuntuu itsestä kun olemme lavalla. Toki olen tarkastellut paljon videolta tekemistämme, mutta sen kautta ei välity samanlainen tunnelma kuin live-esityksestä. Hyvältä se kuitenkin myös näyttää ja ilmeisen onnistuneesti onnistumme yleisöä viihdyttämään tunnelmalla, sillä nappasimme yhtenä välietappinamme Turun tähti 2017 tittelin.

Alun perin lopullisen version oli tarkoitus valmistua kesäkuussa 2017. Nyt kuitenkin on alkanut tuntua siltä, että se on vain yksi välietappi tämän teoksen matkalla. Kesän jälkeen on aika alkaa harjoittelemaan uusia tekniikoita kaikilta teoksen osa-alueilta. Me molemmat esiintyjät uskomme, että tämän teoksen kehitysmahdollisuudet ovat kaukana tulevaisuudessa. Vaikka suunnitelmat ovat suurelliset, haluamme säilyttää kuitenkin alkuperäisen ajatuksen, missä tehdään minimalistinen speaktaakkeli mahdollisimman vähällä rahalla ekologisuutta unohtamatta. Ymmärtääkseni, kerran kun liittyy moottoripyöräkerhoon, ei siitä voi erota. Minusta tuntuu, että meillä on oma kerho, sen nimi on CiRc2M ja me tulemme ajamaan vielä monta kertaa auringonlaskuun.

LÄHTEET

Buskin, R., Heatley, M., Latval, R., & Laine, H. 2010. Rock: Suuri ensyklopedia, Helsinki:Readme.fi

Easy Rider – Matkalla. 2006. Ohj. Hopper, D. DVD

Guy, J. 2005, Sirkuksen vallankumous, Helsinki: Like

Joposhop, Jopon tekniset tiedot 2017. Viitattu 24.4.2017, <http://www.joposhop.fi/fi/tuote/33654080/hy116-lv-s/jopo-1v-16-limenvihrea/45771215>

